

РЕШЕНИЕ

№ 2304

гр. София, 05.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

**ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Людмила Коева**

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **708** по описа за **2023** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН.

С решение № 4634 / 02. 12. 2022 г. по НАХД № 7334 / 2022 г. Софийски районен съд, НО - 22 състав е потвърдил наказателно постановление (НП) № СОА21-РД11-1449 / 04. 06. 2021 г., издадено от заместник кмет на Столична община, с което на Г. Д. М., е наложена глоба в размер на 50 лв., на основание чл. 183, ал. 4, т. 8 от Закона за движение по пътищата, за нарушение на чл. 98, ал. 1, т. 6 от ЗДвП.

Срещу така постановеното решение, е постъпила касационна жалба от пълномощник на М., в която се моли решението да бъде отменено като неправилно, поради нарушение на материалния закон и съществени нарушения на процесуалните правила. В съдебно заседание касационният жалбоподател, не се явява и не се представлява. С писмено становище, поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Претендира направените по делото разноски. Прави възражение за прекомерност на претендираното юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът, чрез процесуалния си представител, моли да се остави в сила решението на СРС. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Поддържа доводите изложени в писмения отговор на касационната жалба. Представя писмени бележки. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Касационната жалба е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал.1

от АПК, поради което е процесуално допустима.

Разгледани по съществото на спора, касационната инстанция намира, че същата е неоснователна по следните съображения:

За да постанови решението си, въззивния съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля М. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

Касационната инстанция споделя изцяло фактическите и правните констатации на въззивния съд.

Установено е, че на 22. 04. 2021 г., около 10.45 часа, в [населено място], Г. М., като водач на личния си автомобил „Ф. Поло” с ДК [рег.номер на МПС] паркира неправилно в зона на кръстовището образувано от [улица]и [улица], с което пречи на другите участници в движението.

На същата дата - 22. 04. 2021 г. на жалбоподателя бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/, в който нарушението било квалифицирано, като такова по чл. 98, ал. 1, т. 6 от ЗДвП.

Въз основа на така съставения акт за установяване на административно нарушение, е издадено и обжалваното НП № СОА21-РД11-1449 / 04. 06. 2021 г. от заместник кмет на Столична община.

При тази фактическа обстановка, настоящият състав споделя изцяло констатациите на СРС, че е осъществен състава на конкретното административно нарушение, за което е наложено предвиденото в закона административно наказание.

Решението на въззивния съд е правилно.

Правилно е установено, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, видно от приложенияте Заповед № СОА20-РД09-1060 / 13. 01. 2020 г. и Заповед № СОА19-РД95-62 / 11. 03. 2021 г. на кмета на Столична община.

В тази връзка са неоснователни доводите в касационната жалба за липса на компетентност на актосъставителя. Действително, представена е заповед № РД-09-69 / 01. 06. 2021 г. на изпълнителния директор на „ЦГМ“, която е след датата на съставяне на АУАН, но тази заповед касае правомощия свързани с принудително преместване на автомобили, какъвто не е настоящия случай. В конкретния случай е наложена глоба за нарушение на ЗДвП, свързано с неправилно паркиране, като компетентността на актосъставителя произлиза от Заповед № СОА19-РД95-62 / 11. 03. 2021 г. на кмета на Столична община, с която са оправомощени да съставят актове длъжностни лица, заемащи длъжността „инспектор, контрол по паркирането“ и „контрольор автомобилен транспорт“. Видно от приложения трудов договор С. М. е заемал длъжността „инспектор, контрол по паркирането“, поради което същият е бил компетентен да състави АУАН.

В същото време, от страна на районния съд безспорно е установено съставомерността на извършеното от М. нарушение.

При разпита на свидетеля М., същият потвърждава посоченото в акта и съставения констативен протокол, макар и да не си спомня подробности относно нарушението.

Съгласно чл. 98, ал. 1, т. 6 от ЗДвП, престоят и паркирането са забранени на кръстовище и на по-малко от 5 метра от тях.

В конкретния случай, изрично в съставения АУАН и в приложения констативен протокол е посочено, че жалбоподателят е паркирал управлявания от него автомобил на кръстовището, като това се потвърждава и от приложения снимков материал.

Несъстоятелните са доводите в жалбата, че от страна на въззивния съд липсвало произнасяне по възраженията изложени в жалбата, тъй като има изрично изложени мотиви относно компетентността на актосъставителя, които настоящата инстанция споделя.

Не са налице и основание за квалифициране на нарушението като маловажно, като по отношение и на тези доводи е налице произнасяне от страна на районния съд. Видно от приложените от страна на ответника, копие от фишове, жалбоподателят е наказван и друг път за подобно нарушение.

При тези данни и при така установената фактическа обстановка, безспорно е установено извършеното нарушение и неговия автор и като е потвърдил обжалваното НП, районния съд е постановил правилно решение.

Решението, предмет на касационна проверка, не страда от наведените касационни основания. При извършената служебна проверка по чл. 218, ал. 2 АПК, съдът констатира, че районният съд е постановил съдебния си акт в съответствие със закона. Процесуалните права на страните не са ограничени и нарушени, а решението е мотивирано. Не се констатира твърдяната материална незаконосъобразност, поради което касационната жалба е неоснователна, а обжалваното съдебно решение следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и с оглед направеното искане на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът намира същото за основателно. На основание чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, възнаграждението за защита в производства по Закона за административните нарушения и наказания е от 80 до 120 лв., поради което съдът намира, че следва да се присъди такова в определения от закона минимум.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, Административен съд София - град - XVII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 4634 / 02. 12. 2022 г. по НАХД № 7334 / 2022 г. на Софийски районен съд – Наказателно отделение, 22-ри състав.

ОСЪЖДА Г. Д. М. от [населено място], ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична община, юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.